

แผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

(พ.ศ. 2566-2570)

เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ 9

“เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น
ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

ฝ่ายนโยบายและแผนงาน กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ถนนสุรศักดิ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

โทรศัพท์ 0-4525-0333 ต่อ 1301,1306

www.ubon.go.th /แผนพัฒนาท้องถิ่น e-mail: planning_budg@yahoo.co.th

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๙

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๙ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ นำมาปรับใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นเชิงพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจ บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีได้อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงแผนฯ เรียบร้อยแล้ว

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๒/๒ และข้อ ๒๔ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๙ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ได้ประชาสัมพันธ์ทาง www.ubon.go.th/แผนพัฒนาท้องถิ่น

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

๙ - ๓

(นายกานต์ กัลปตินันท์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งชักชวนแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ กำหนดว่าเมื่อมีราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จ ตามเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวในทางปฏิบัติด้วย ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๙ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒/๒ โดยนำข้อมูลยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมสามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นเชิงพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจบรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

(นายกานต์ กัลปตินันท์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1-70
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	71
3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	71-75

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs)

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี 2543 ประเทศไทยและประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวม 189 ประเทศ จึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี 2558 โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ

- 1) ขจัดความยากจน และความหิวโหย
- 2) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
- 3) ส่งเสริมความเท่าเทียมกัน ทางเพศ และบทบาทสตรี
- 4) ลดอัตราการตายของเด็ก
- 5) พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์
- 6) ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ
- 7) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 8) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วน เพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

ระยะเวลา 15 ปีผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง 8 ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติ จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นมาใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้

เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 2558 ถึงเดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยประกอบไปด้วย 17 เป้าหมาย คือ

เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบ ทุกที่

1.1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน

1.2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติตามนิยามของแต่ละประเทศให้ลดลง อย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

1.3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคม ที่เหมาะสมของแต่ละประเทศและให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจน และเปราะบางภายในปี 2573

1.4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกัน ในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

1.5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

2) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้น และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน

2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารกได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการและเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์ และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศ ว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายใน ปี 2568

2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาส สำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงาน นอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี 2573

2.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืน และดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกัน ที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่นๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี 2573

2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรม และองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตร และการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำนาคายืนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- 2) แก้ไขและป้องกันการกีดกัน และการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงแนวทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบ และมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา
- 3) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาด และข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณเพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ 3 ทำให้แน่ใจถึงการมีสุขภาพในการดำรงชีวิต และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคน ในทุกช่วงอายุ

- 3.1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า 70 คน ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ภายในปี พ.ศ. 2573
- 3.2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกถึงต่ำถึง 12 คน ต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำถึง 25 คน ต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน ภายในปี พ.ศ. 2573
- 3.3 ยุติการแพร่กระจายของเอชไอวี วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อน และต่อสู้กับโรคดื้อยาต้านจุลชีพ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี พ.ศ. 2573
- 3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควร จากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี พ.ศ. 2573
- 3.5 เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด และการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย
- 3.6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บ จากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่ง ภายในปี พ.ศ. 2563

3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ. 2573

3.8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการ สาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคา ที่สามารถซื้อหาได้

3.9 ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศ ตามความเหมาะสม

2) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีน และยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลง ว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า และการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ที่จะใช้ขบขัญญูตีในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรน เพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะ และโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

3) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคน ด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะ ขนาดเล็ก

4) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้ง เตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศ และระดับโลก

เป้าหมายที่ 4 ทำให้แน่ใจถึงการได้รับการศึกษาที่ได้คุณภาพอย่างเท่าเทียม และทั่วถึงและส่งเสริม โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน

4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคน สำเร็จการศึกษาระดับ ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ การเรียนที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. 2573

4.2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคน เข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี พ.ศ. 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้น มีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

4.3 ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีราคา ที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี พ.ศ. 2573

4.4 เพิ่มจำนวนเยาวชน และผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. 2573

4.5 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบาง ซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมืองและเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. 2573

4.6 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูงทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และ คำนวณได้ ภายในปี พ.ศ. 2573

4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และในส่วนของวัฒนธรรม ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษา ที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผล สำหรับทุกคน
- 2) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี พ.ศ. 2563
- 3) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าหมายที่ 5 บรรลุถึงความเท่าเทียมทางเพศ และเสริมสร้างพลังให้แก่สตรี และเด็กหญิงทุกคน

- 5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่
- 5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น
- 5.3 ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวันอันควร โดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง
- 5.4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม ให้และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือน และครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ
- 5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ
- 5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิการเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ดำเนินการปฏิรูป เพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ
- 2) เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง
- 3) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดี และกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 6 ทำให้แน่ใจว่าเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน

- 6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัย และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. 2573
- 6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียง และเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ ที่เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. 2573
- 6.3 ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดสารพิษและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่งและเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. 2573
- 6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ. 2573
- 6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี พ.ศ. 2573
- 6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ. 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ และการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลื่อนการใช้น้ำ อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่
- 2) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ 7 ทำให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานที่ทันสมัย ยั่งยืน เชื่อถือได้ตามกำลังซื้อของตน

- 7.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี พ.ศ. 2573

7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลกภายในปี พ.ศ. 2573

7.3 เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี พ.ศ. 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ยกกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยี พลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูง และสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยี พลังงานที่สะอาด ภายในปี พ.ศ. 2573

2) ขยายโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาเทคโนโลยี สำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่ และยั่งยืน ให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะ ขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงให้เป็นไปอย่างยั่งยืน ส่งเสริมศักยภาพการมีงานทำ และการจ้างงานเต็มที่และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากร มีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้น ผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเข้มข้น

8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควรความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

8.4 พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปี ของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี พ.ศ. 2573

8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชน และผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. 2573

8.6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี พ.ศ. 2563

8.7 ดำเนินมาตรการโดยทันที และมีประสิทธิภาพ เพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่ และการค้ามนุษย์ ยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ ในปี พ.ศ. 2568

8.8 ปกป้องสิทธิแรงงาน และส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. 2573

8.10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศ เพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- 2) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชน และดำเนินงานตามข้อตกลง เรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2563

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและ มีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี พ.ศ. 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็กโดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

9.5 เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศโดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก
- 2) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศ ประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรม และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์
- 3) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ. 2563

เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ

10.1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่อง และคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากร ร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง สำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี พ.ศ. 2573

10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

10.4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

10.5 พัฒนากฎระเบียบ และการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

10.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียง สำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

10.7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบและมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษ และแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

2) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือ เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ และการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

3) ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ 3 และขจัดการขำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า ร้อยละ 5 ภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน

11.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัย และการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ. 2573

11.2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนนโดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. 2573

11.3 ยกระดับการพัฒนาเมือง และขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการ การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

11.4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติของโลก

11.5 ลดจำนวนการตาย และจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจน และคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. 2573

11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และอื่นๆ ภายในปี พ.ศ. 2573

11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี พ.ศ. 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

2) ภายในปี พ.ศ. 2563 เพิ่มจำนวนเมือง และกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุมความมีประสิทธิผลการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ทางต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเช่นใด เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 - 2573

3) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางการช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการ ในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทาน โดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 12 ทำให้แน่ใจถึงการมีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

12.1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนทุกประเทศนำไปปฏิบัติ โดยประเทศพัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. 2573

12.3 ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี พ.ศ. 2573

12.4 บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ

และดิน อย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. 2563

12.5 ลดการผลิตของเสีย โดยการป้องกัน การลด การแปรรูป เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำ ภายในปี พ.ศ. 2573

12.6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

12.7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

12.8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืน และวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี พ.ศ. 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

2) พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือ เพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนายั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ที่สร้างงาน ส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

3) ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาด โดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษี และเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนา และลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น ในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ 13 ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น

13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในนโยบายยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

13.3 พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบัน ในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีเป้าหมายร่วมกัน ระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี พ.ศ. 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนา ในบริบทของการดำเนินการ ด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญ และมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

2) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเล สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเล และมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี พ.ศ. 2568

14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเล และชายฝั่ง เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกัน และปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดี และมีผลดีภาพ ภายในปี พ.ศ. 2563

14.3 ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

14.4 ภายในปี พ.ศ. 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัดการประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงานและที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

14.5 ภายในปี พ.ศ. 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อย ร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

14.6 ภายในปี พ.ศ. 2563 ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงานและที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่ม การอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนา และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ควรเป็นส่วนควมในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

14.7 ภายในปี พ.ศ. 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด จากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการท่องเที่ยว

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

3) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทร และทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศ ตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 158 ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ 15 พืชพันธุ์ บำรุง และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน ของระบบนิเวศบนบก จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้กับการแปรสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งและฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของที่ดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ

15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบก และในน้ำจัดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่งป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2563

15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. 2563

15.3 ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบ จากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี พ.ศ. 2573

15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ เหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. 2573

15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

15.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

15.7 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

15.8 นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศ บกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี พ.ศ. 2563

15.9 บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่ง เพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับ เพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

3) เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลก สำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมให้สังคมมีความเป็นปึกติสุข ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการเข้าถึงความยุติธรรมโดยถ้วนหน้า และสร้างให้เกิดสถาบันอันเป็นที่พึ่งของส่วนรวม มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในทุกระดับ

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

16.2 ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี พ.ศ. 2573

16.5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

16.8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

16.9 จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสติบัตร ภายในปี พ.ศ. 2573

16.10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไป ตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

2) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 17 เสริมสร้างความเข้มแข็งในวิธีการปฏิบัติให้เกิดผล และสร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆ ของรัฐ

17.2 ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือ เพื่อการพัฒนา อย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้ โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมาย การมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.7 สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อย ร้อยละ 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.3 ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

17.4 ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกัน ที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้ และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และ แก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูง เพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

17.5 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เทคโนโลยี

17.6 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึง ผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทาง กลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

17.7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศ กำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษที่ตกลงร่วมกัน

17.8 ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี พ.ศ. 2560 และเพิ่มพูนการใช้ เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การเสริมสร้างขีดความสามารถ

17.9 เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถ ที่มีประสิทธิภาพ และมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

การค้า

17.10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกาเปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้ องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

17.11 เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี พ.ศ. 2563

17.12 ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษี และปลอดการ จำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนา น้อยที่สุด จะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

ประเด็นเชิงระบบความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

17.13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

17.14 ยกกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

17.16 ยกกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มกับหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย ซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

17.17 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

ข้อมูลการติดตามและการตรวจสอบได้

17.18 ยกกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลา และเชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องราวได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2563

17.19 ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี พ.ศ. 2573

สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตามแนวทางของ SDGs แล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ ได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

จากทั้ง 17 เป้าหมายจะเห็นได้ว่า เป้าหมาย 1 - 4 จะเป็นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตรง แต่เป้าหมายที่เหลือก็จะเกี่ยวข้องในมิติของการหนุนเสริมการพัฒนา เพื่อรองรับการขับเคลื่อนสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วที่เติบโตจากความเข้มแข็งของท้องถิ่น

อ้างอิง

<https://sustainabledevelopment.un.org>

<http://www.tsdf.or.th/th/seminar-vent/10268/sustainable-development-goals-sdgs>

1.2 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืน ของสถาบันหลักของชาติและประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความยุติธรรมของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำมี ที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึง ทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือ เครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม

มีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- (1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- (2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- (3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- (4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- (5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- (6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลก บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐาน

ของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพโดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ตีรอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม อโอบออารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิด ผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพ อย่างเป็นธรรม และทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้าน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและวัฒนธรรม และเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วม ในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืน เพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล เข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึก ในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำ และเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

1.3 ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)

“ไทยแลนด์ 4.0” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนา เศรษฐกิจ ของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูป ประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาส และภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุนแรงในศตวรรษที่ 21 ได้

เพื่อให้เข้าใจ “ประเทศไทย 4.0” ก่อนจะมาถึงประเทศไทย 4.0 ประเทศไทยก็ผ่านการพัฒนามาเป็นลำดับ ขึ้นอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่

ประเทศไทย 1.0 การดำรงอยู่และพัฒนาประเทศเน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พี่ชไร พี่ชสวน หมู หมาก กา ไก่ เป็นต้น

ประเทศไทย 2.0 นอกจากเกษตรกรรมแล้วก็เน้นไปทางอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิต และขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

ประเทศไทย 3.0 ซึ่งเป็นยุคปัจจุบัน เน้นหนักไปทางอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิต และขายส่งออก เหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น ประเทศไทยในยุค 1.0 , 2.0 และ 3.0 รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประเทศจะอยู่อย่างนี้ไม่ได้ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศ เพราะ Thailand 3.0 ที่เราเป็นกันมาตลอดจนถึงทุกวันนี้มันทำให้รายได้ประเทศอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เราไม่สามารถขยับหนีไปจากจุดนี้ได้สักที เมื่อ 50 ปีก่อน ช่วง พ.ศ. 2500 - 2536 เศรษฐกิจของไทยเรามีการเติบโต อย่างมากถึงระดับ 7- 8 % ต่อปี แต่หลังจาก พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันเศรษฐกิจไทยเติบโตขึ้นเพียง 3 - 4 % ต่อปีเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีเรื่องของ “ความเหลื่อมล้ำด้านความร่ำรวย” อีกต่างหาก และสุดท้ายก็เรื่องของ “ความไม่สมดุลในการพัฒนา” ซึ่งเรื่องพวกนี้แหละที่ทำให้รัฐบาลต้องหันมาใส่ใจเร่งพัฒนาปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ กันยกใหญ่ เพื่อให้เราก้าวข้าม จาก Thailand 3.0 ไปสู่ Thailand 4.0 ให้ได้ใน 3 - 5 ปีนี้

ประเทศไทย 4.0 กำหนดแนวทางพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) ประเทศและประชากรมีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดผลการพัฒนา ภายใน 5 - 6 ปีนี้ คล้ายๆ กับการวางภาพ อนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy” “ประเทศไทย 4.0” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรีที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น

“ประเทศไทย 4.0” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตร แบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มี ศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

1) กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยี การแพทย์ สปา เป็นต้น

3) กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

4) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยี การศึกษา อี - มาร์เก็ตเพลส อี - คอมเมิร์ซ เป็นต้น

5) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

“ประเทศไทย 4.0” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้น การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรืองานวิจัยต่างๆ โดยการดำเนินงานของ”ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่

กลุ่มที่ 1 การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณ์ การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคัลล์เตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มที่ 2 การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ

กลุ่มที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยว การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

กลุ่มที่ 5 การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบาย อย่างเข้มข้น

โดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยได้ “ประเทศไทย 4.0” เป็นอีกนโยบายหนึ่ง ที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัย

และการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลก

ทุกคนที่รับรู้ถึงวิกฤตในครั้งนี้ก็ได้แต่ฝากความหวังไว้ที่ Thailand 4.0 หวังว่ามันจะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักทั้งหลายที่เคยเจอมาตลอดได้ ซึ่ง Thailand 4.0 นี้เป็นการ ‘ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม’ นั่นเอง เปลี่ยนจากที่แต่ก่อนเราลงมือทำมากแต่ได้ผลตอบแทนน้อย มาเป็นลงมือทำน้อยๆ แต่ได้ผลตอบแทนมหาศาล โดยการเอาความคิดสร้างสรรค์เป็นแรงผลักดัน และนำนวัตกรรมเข้ามาช่วยเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าไปสู่การบริการมากขึ้น Thailand 4.0 นี้ จะเป็นการพูดถึง New S-Curve หรือก็คือ การพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งก็คล้ายๆ กับการ Disruptive ที่เข้ามาพัฒนาสินค้าที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และล้มล้างพฤติกรรมแบบเดิมๆ เหมือนอย่างเช่น ฟิล์ม Kodak ที่เคยรุ่งเรืองอยู่ในสมัยก่อนใครจะไปคิดว่าสุดท้ายแล้วบริษัทยักษ์ใหญ่รายนี้จะถูกคลื่นลูกใหม่อย่างเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาแทนที่ที่ต้องล้มหายไปจากความทรงจำของเด็กรุ่นใหม่ทำให้ยุคสมัยนี้คนอาจจะไม่รู้จักรักกับ Kodak แต่รู้จักกับกล้องดิจิทัลแบรนด์ต่างๆ อย่างอื่นแทน ส่วนที่ยากของ New S - Curve คือเราจะเคลื่อนย้ายไปเทคโนโลยีใหม่เมื่อไหร่หรืออย่างแรกต้องดูว่าเราจะไปปักหลักกับเทคโนโลยีไหนดี ต่อมาคือเราจะเปลี่ยนแปลงมันไปอย่างไร และสุดท้ายเมื่อไหร่ถึงควรจะปรับตัวไปยังเทคโนโลยีนั้น การเปลี่ยนแปลง ที่เข้ามาพร้อม Thailand 4.0 วิธีการถือเป็นเรื่องสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ ซึ่งสำหรับ Thailand 4.0 แล้วการเปลี่ยนแปลงย่อมมีให้เห็นและแน่นอนว่ามันต้องเกี่ยวข้องกับนวัตกรรมด้วย ซึ่งเมื่อมองภาพว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการทำเกษตรกรรมอยู่เยอะการเปลี่ยนแปลงในส่วนนี้จึงเกิดขึ้น โดยเปลี่ยนจากการทำเกษตรแบบธรรมดาให้เป็นเกษตรสมัยใหม่ หรือ Smart Farming สิ่งสำคัญคือจะทำอย่างไรให้เกิดความสมดุลในการผลิตให้ความต้องการซื้อและขายมันพอดีกัน ต้องช่วยกันคิดว่าสิ่งที่เราเหลือสามารถนำไปแปรรูปเปลี่ยนเป็นอะไรที่มีคนต้องการได้บ้าง อีกทั้งตัวผู้ประกอบการเองก็ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองเช่นกัน จาก SME ที่ต้องรอคอยการช่วยเหลือจากรัฐอยู่ตลอดเวลาเป็น Smart Enterprises และ Startup หรือบริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูงอย่างที่ไต้หวันชาวกันอยู่ในทุกวันนี้ โดยการนำเอานวัตกรรมเข้ามาช่วยเพิ่มจุดแข็งและคุณค่าให้ธุรกิจ รวมไปถึงสมัยก่อนเราอาจจะขาดแคลนคุณภาพของแรงงาน มีแต่แรงงานทักษะต่ำ ไม้มีความรู้พื้นฐานเพียงพอ ก็เป็นอีกสิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนสร้างพื้นฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญให้แก่แรงงานของเรา และการเปลี่ยนแปลงสุดท้าย คือการบริการอาจต้องเปลี่ยนแปลงจากที่เคยแค่บอกต่อกันไปปากต่อปากมีคนกดไลด์เยอะก็คิดว่าบริการนั้นดีมากแล้วอาจต้องมีการนำเรื่องของมาตรฐานเข้ามา เพื่อให้กลายเป็น High Value Services ต้องมีการรับรอง มีการตรวจสอบ เพื่อให้มีความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ เช่น บริการนวด ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งอาชีพบริการที่มีมากในประเทศไทยอาจต้องมีการตรวจสอบและผ่านการรับรอง เพื่อแลกกับคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

จะเข้าสู่ยุค 4.0 ทั้งที่ SME ต้องเตรียมตัวไว้ให้พร้อม ในขณะที่รัฐบาลกำลังพยายามกันอย่างมากที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยให้เป็นไปตามกลไกที่เหมาะสมเข้ากับยุคสมัย หน้าที่ของพวกเราทุกคนในฐานะ SME ผู้ประกอบการ หรือประชาชนคนไทยก็สามารถเตรียมตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ คือ เรื่องของเทคโนโลยีที่ควรใช้ให้เป็น เพราะในโลกปัจจุบันเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งมันยังช่วยให้ชีวิตเรายิ่งดีขึ้น ต้องหมั่นดูอยู่เสมอว่ามีอะไรที่ตรงกับเราบ้าง เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปได้ไวยิ่งขึ้น เรื่องของการไปเยี่ยมชมงานที่ต่างประเทศ เพราะลูกค้าในอนาคต อาจมาจากหลากหลายประเทศทั่วโลก การติดต่อ มารยาท ธรรมเนียม การปฏิบัติ จึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าบริษัทไม่มีคนพูดภาษาอังกฤษ ได้ส่งอีเมลมาก็ไม่สามารถตอบกลับได้ทำให้เสียโอกาส

ในการทำธุรกิจไปได้เป็นอย่างดี เรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะคนในสมัยนี้ใส่ใจในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น หากมีสินค้าที่คุณสมบัติเหมือนกันราคาใกล้เคียงกันสินค้าที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสามารถจับใจลูกค้าได้มากกว่า

บทสรุปสุดท้ายอยู่ที่ความร่วมมือกันของคนในชาติไทย Thailand 4.0 นับเป็นโมเดลการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคนี้ที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วมไปด้วยกัน ช่วยกันผลักดันไปพร้อมๆกัน สิ่งสำคัญที่สุดในการทำให้โมเดลนี้ประสบความสำเร็จก็คือ ต้องคิดให้มาก คิดให้จบ อ่านให้ขาด ต้องกล้าเปลี่ยนแปลง อย่ามัวแต่โทษกัน เมื่อมีอะไรผิดพลาด เพราะทุกอย่างเปรียบเสมือนการเรียนรู้ ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงก็เหมือนกับเราย่ำอยู่กับที่ ซึ่งบวกกับโมเดล Thailand 4.0 นี้บวกกับพลังของคนในชาติ การเปลี่ยนแปลงจาก ‘ประเทศกำลังพัฒนา’ ไปสู่ ‘ประเทศพัฒนาแล้ว’ คงไม่ใช่แค่เรื่องในความฝันอีกต่อไป

ข้อมูลอ้างอิง : ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์ "ประเทศไทย 4.0" สร้างเศรษฐกิจใหม่ (สัปดาห์ 30/6/64)

(<https://www.excise.go.th/cs/groups/public/documents/document/dwnt/mjgy/~edisp/uatucm282681.pdf>)

Thailand 4.0 ภาครัฐจะต้องปรับตัวให้เข้ากับเศรษฐกิจและสังคมยุคดิจิทัล โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเปิดกว้างและเชื่อมโยงกันเป็นภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

บทบาทของท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0

ท้องถิ่น ในฐานะกลไกหลักกลไกหนึ่งซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งในการดำเนินการ คำถามสำคัญสำหรับท้องถิ่น คือ

1. จะบริหารจัดการเพื่อเตรียมตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
2. จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศไทยอย่างไร

ประการแรก คือ การพัฒนาทุนมนุษย์ โดยการสร้างคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ความรู้และทักษะ เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยมีสำนึกรักขท้องถิ่น ดำเนินชีวิตด้วยความพอเพียง และมีคุณธรรมจริยธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างคนไทย 4.0 เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต นอกจากนี้ท้องถิ่นยังมีบทบาทในการส่งเสริม Local Start Up ในอดีตที่ผ่านมาธุรกิจหน้าใหม่จำนวนไม่น้อยต้องเผชิญหน้ากับการทำมาก - ได้น้อย ท้องถิ่นจึงต้องมีบทบาทในการส่งเสริม Local Start Up ให้ดำเนินธุรกิจ ทำน้อย - ได้มาก โดยขับเคลื่อนธุรกิจด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยมีท้องถิ่นทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาโอกาส

นอกจากนี้ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยวางอยู่บน 3 เสาหลัก คือ การเกษตร (Farmer) อุตสาหกรรม (Industry) และการบริการ (Service) ซึ่งถือว่าเป็น ต้นทุนทางเศรษฐกิจ และเป็นโอกาสพัฒนาไปสู่การเป็น Smart Farmer, Smart Industry, และ Smart Service โดยจุดแข็งและจุดขายของสังคมไทย ประกอบด้วยการมีใจรักบริการ ความหลากหลายทางชีวภาพ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยท้องถิ่นต้องพัฒนาตนเองให้เป็นท้องถิ่นที่เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมประชาชนให้เป็นประชาชนที่เข้มแข็ง เพื่อร่วมกันพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมพลังเพื่อขับเคลื่อนในระดับภาค ซึ่งต้องผนึกกำลังสร้างเครือข่ายการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ “ประเทศไทย 4.0”

ประการสุดท้าย ท้องถิ่นจะต้องเชื่อมโยงสู่ประชาคมโลก พัฒนาตนเองให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับสากล โดยคุณลักษณะของท้องถิ่น 4.0 นั้น ประกอบด้วยกัน 4 ประการ ได้แก่

1) Moral ท้องถิ่นจะต้องมีธรรมาภิบาล ดำเนินงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ มีมาตรฐาน เป็นธรรม เพื่ออำนวยความสะดวกและมีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินงาน

2) Active ท้องถิ่นจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง พร้อมเรียนรู้ มุ่งผลสัมฤทธิ์ และมีประสิทธิภาพ

3) Creative ท้องถิ่นจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ บนฐานความรู้ คิดนอกกรอบ ริเริ่ม ต่อยอด เพื่อสร้างนวัตกรรม การบริหารจัดการ และการบริหารจัดการสาธารณะ

4) Strong ท้องถิ่นจะต้องมีความเข้มแข็งในตนเอง ทั้งในการบริหารจัดการ และการจัดบริการสาธารณะ ให้ได้มาตรฐาน มีสถานภาพทางการคลังที่มีเสถียรภาพ และมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

ท้องถิ่น 4.0 จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 13 ประการ ดังนี้

1. ดิจิทัล การใช้ระบบดิจิทัลในการดำเนินงาน ท้องถิ่นควรดำเนินการดังนี้

- 1) การให้บริการอินเทอร์เน็ตในสำนักงาน
- 2) การบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลกลางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) การมีช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการ
- 4) การจัดทำฐานข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติ
- 5) การจัดทำและใช้งานแผนที่ภาษี
- 6) การใช้งานระบบ e-LAAS

ยุคดิจิทัล ภาครัฐได้เริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งด้านการให้บริการแก่ประชาชน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ในหลากหลายมิติ การสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ เพิ่มรายได้ การเข้าถึงบริการของภาครัฐ การออกแบบและปรับเปลี่ยนรูปแบบบริการของรัฐ โดยอาศัยข้อมูลดิจิทัล เพื่อสร้างบริการของรัฐในรูปแบบใหม่ผ่านเทคโนโลยี Mobile Social Cloud Technology ในยุค Internet มี 3 ประการ ได้แก่

(1) Reintegration เช่น การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการกำกับควบคุมการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

(2) Need-based Holism เช่น การปรับปรุงองค์กรของรัฐ เพื่อให้เกิดการให้บริการสาธารณะที่ให้ความสำคัญต่อการนำความต้องการของพลเมืองมาเป็นศูนย์กลาง

(3) Digitalization เช่น การใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการนำระบบบริหารสารสนเทศมาใช้ รวมถึงการให้ความสำคัญต่อการสื่อสารผ่านทาง Internet ซึ่งจะเข้ามาแทนที่วิธีการทำงานแบบเดิม

2. **องค์กรแห่งความสุข** การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรดำเนินการดังนี้

- 1) การประเมินความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร
- 2) การจัดอาคารสถานที่ทำงานให้พร้อมสำหรับการทำงาน
- 3) การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรในหน่วยงาน

3. **องค์กรแห่งการเรียนรู้** ส่งเสริมการเรียนรู้และการจัดการความรู้ท้องถิ่น ควรดำเนินการดังนี้

- 1) การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากร

- 2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรตามสายงาน
- 3) การดำเนินการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
- 4) การจัดการองค์ความรู้ในองค์กร
- 5) การพัฒนาองค์ความรู้ให้สมาชิกสภาท้องถิ่น

4. ขีดสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

- 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีผลการประเมินประสิทธิภาพ (LPA) ในระดับสูง
- 2) ได้รับการรับรองมาตรฐานหรือได้รับรางวัลในระดับจังหวัด/ประเทศ

5. สร้างนวัตกรรม การสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นในการบริหารจัดการและจัดบริการสาธารณะ

1) ท้องถิ่นควรมุ่งสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ ปัญหา และความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่ โดยเป็นนวัตกรรมในเชิงบริหารจัดการ และการจัดบริการสาธารณะ เช่น การชำระภาษีท้องถิ่นผ่านระบบออนไลน์ เป็นต้น

6. ส่งเสริมประชาธิปไตยในชุมชน และสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม ท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในชุมชน

7. แผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดทำและการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ โดยตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- 2) ส่งเสริมการจัดทำประชาคม เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่
- 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการได้ตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

8. การแสวงหาความร่วมมือ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

1) มีโครงการบูรณาการการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่น เพื่อตอบสนองความคุ้มค่าตามหลักธรรมาภิบาล และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่น

9. การขับเคลื่อนนโยบายสำคัญมีประสิทธิภาพ ในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ เร่งด่วน

ของประเทศ ท้องถิ่นควรดำเนินการดังนี้

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (LSEP)
- 2) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 3) การดำเนินการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่
- 4) การกำจัดขยะมูลฝอย
- 5) การกำจัดผักตบชวา

10. การบริการเชิงรุก มุ่งเน้นการบริการเชิงรุกเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนท้องถิ่นควรดำเนินการดังนี้

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการบริการเชิงรุกเพื่อลดขั้นตอน เช่น การจัดตั้ง หรือสนับสนุน ศูนย์บริการร่วม (OSS) การขยายเวลาให้บริการ การจัดชุดบริการเคลื่อนที่ทั้งในและนอกเวลาราชการ

11. การกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก โดยใช้กลไกในระดับท้องถิ่น ท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) การส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่
- 2) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) การกำกับดูแล และส่งเสริมการดำเนินกิจการตลาด

12. เสถียรภาพทางการคลัง พึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอในการบริหารงานท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

1) การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ โดยพิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินภาษีและค่าธรรมเนียมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้

13. ยึดมั่นธรรมาภิบาล ดำเนินงานด้วยความโปร่งใสและมีคุณธรรม ท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีนโยบายและกิจกรรม เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในท้องถิ่น
- 2) มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการงาน
- 3) มีมาตรฐานการให้บริการ
- 4) มีระบบ/กลไก ในการจัดการกับเรื่องร้องเรียน
- 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการถูกชี้มูลความผิดจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ

ข้อมูลอ้างอิง : http://www.abt.in.th/_files_aorbortor/011741/data/011741_120200908-135823.pdf สืบค้น 11 ก.ค. 64

1.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงที ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ **“สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนา จำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกัน และความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2563 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2608

5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้าง และระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี 2570
1. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	7,097 เหรียญสหรัฐต่อปี (227,000 บาท) ในปี 2564	9,300 เหรียญสหรัฐต่อปี (300,000 บาท)
2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน 8 ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน รายได้ที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคม และการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	0.6501 (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี 2563	0.7209 (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี 2570
3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ 10 และต่ำสุด ร้อยละ 40	5.68 เท่า ในปี 2563	ต่ำกว่า 5 เท่า
4. การเปลี่ยนผ่านการผลิต และบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี 2562 การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน และขนส่ง ลดลง ร้อยละ 17 เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน/คมนาคม และขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ
5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่		
1) ชีตความสามารถของการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ 85 ในปี 2563	ร้อยละ 90	ร้อยละ 90 โดยสมรรถนะหลักแต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80
2) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย 5 ปี (2558-2562) เท่ากับ 36.8	อันดับเฉลี่ย 5 ปี (2566-2570) เท่ากับ 40	
3) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ 38 ในปี 2564	อันดับที่ 30	
4) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ 20 ในปี 2564	อันดับที่ 15	

ทั้งนี้ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดร่วมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงานจากหลายหมวดหมู่การพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

หมวดหมู่ในการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วน ในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนา ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนด **หมวดหมู่การพัฒนา** จำนวน 13 **หมวดหมู่** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็น

การพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

17

1) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมวดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมวดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมน้อยได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมวดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมวดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมวดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมวดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ 1 โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนา ตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

1.5 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570)

กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

1) บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดในประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาค่าพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

2) ทิศทางการพัฒนาภาค ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุน

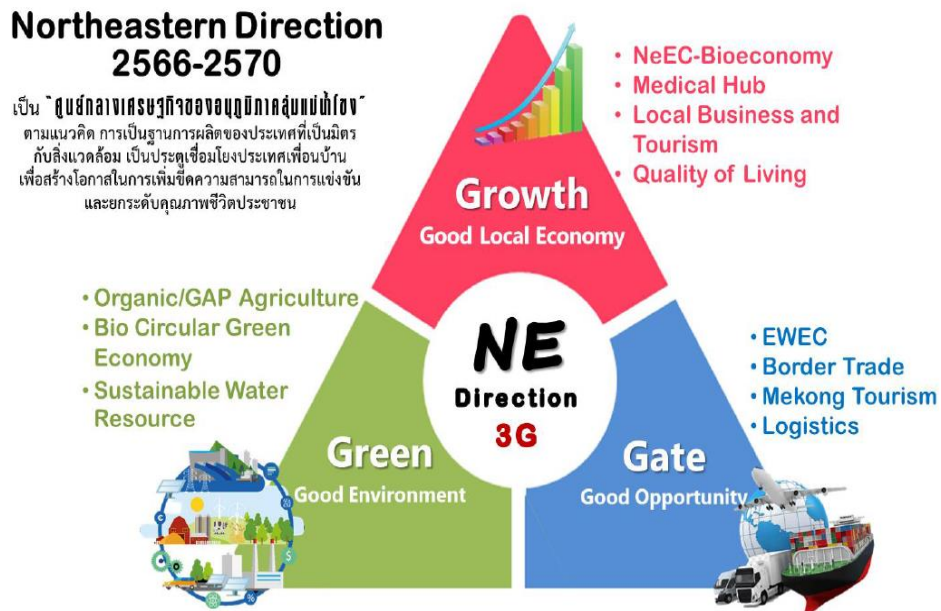
ในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา 3G ได้แก่

(1) **Green** พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

(2) **Growth** โดยใช้อองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิต

(3) **Gate** ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

3) เป้าหมายรวม

(1) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

(2) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

4) แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับจุดหมายการพัฒนาประเทศตามกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหาและข้อจำกัด ของภาค เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาไปสู่ "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง" โดยใช้อองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาส การนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

4.1) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

(1) พัฒนาข้าวหอมมะลิ ทุ่งกุลาร้องไห้ ทุ่งสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ ให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายสินค้า เกษตรอินทรีย์และเกษตรชีวภาพ ทั้งระบบให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

(2) ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว และสมุนไพร (เลย อุตรธานี สกลนคร นครพนม) โดยจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ ส่งเสริมการปลูกและแปรรูปพืชสมุนไพรสำคัญในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี อาทิ ขมิ้นชัน และโพลีให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพืชสมุนไพร รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง

(3) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

(4) ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรกรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยในภาคให้มีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ ถ่ายทอดความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

4.2) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

(1) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ สำหรับภาคเกษตร ในระดับไร่นา ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และ โคก หนอง นา โมเดล เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้ในฤดูแล้ง

(2) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

4.3) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน อาทิ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมคราม ในพื้นที่กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุตรธานี เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ และจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น

(1) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี สร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างอัตลักษณ์และคุณค่าของผ้าทออีสาน โดยสร้างเรื่องราวของลวดลายสีสันทันสมัยกับวัฒนธรรม พัฒนาคุณภาพสินค้า ออกแบบ สี ลวดลาย ตราสัญลักษณ์ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิตให้หลากหลาย

(2) พัฒนาผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ในการออกแบบและการจัดการสินค้าให้ทันสมัย พัฒนาระบบตลาด สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม

(3) ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ พัฒนาระบบการผลิตตั้งแต่การปลูกหม่อน ฝ้าย คราม เลี้ยงไหม แปรรูป การสร้างเรื่องราวให้เชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น

4.4) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

(1) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขัน ในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองนครราชสีมา เมืองมุกดาหาร และเมืองหนองคาย ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ ยกกระตือรือร้นระบบโครงสร้างพื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม รวมทั้งวางแผน เพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองในอนาคต และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 5 (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่าง ไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

(3) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญ ไปยังพื้นที่โดยรอบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CQ ที่ได้มาตรฐานสากล

(4) พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง พื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เพื่อเชื่อมโยงไปยัง สปป.ลาว เวียดนาม และต่อเนื่องไปยังจีนซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก และเชื่อมโยงกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางรถไฟ ทางอากาศ สู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมระบบราง ท่าเรือบก (Dry Port)

4.5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

(1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรม อาทิ ท่องเที่ยวสุขภาพ เทศกาลประจำปี โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้าง การรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

(2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแพนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนัก และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว วิถีใหม่รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

(3) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขงในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อัญญาเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชน เพื่อสร้างงานและรายได้

(4) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดงนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทย และต่างประเทศ เพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

(5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการ และการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พัก ให้มีคุณภาพดี โดยเน้นการให้บริการด้านอาหารพื้นที่ที่สะอาดปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

4.6) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางโคก หนอง นา โมเดล และเกษตรทฤษฎีใหม่

(2) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อ่างนาจเจริญ มหาสารคาม อุตรดิตถ์ นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัย และรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรอง กลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

(3) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่ หรือผู้ดูแลในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง 0 - 3 ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียนให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

4.7) ตัวอย่างแผนงานสำคัญ

1) แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ทุ่งกุลาร้องไห้

(1) **สาระสำคัญ** ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร ตลอดจนภูมิปัญญา และองค์ความรู้ ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการผลิตและการแปรรูปที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและการยอมรับของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งต้องมีการพัฒนาทั้งตัวมาตรฐาน กระบวนการตรวจสอบ และการตรวจสอบย้อนกลับให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวาง และไม่เป็นการกีดกันการผลิต โดยสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนพัฒนาระบบกระบวนการรับรองให้มีความรวดเร็ว และระบบการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อใช้ในการติดตามตรวจสอบที่ต้นทาง

(2) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> • การจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ • วิจัยและพัฒนาพันธุ์ • การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ • ตรวจสอบมาตรฐาน • ระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน • การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร พัฒนาคุณภาพดิน 	<ul style="list-style-type: none"> • วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ • ส่งเสริมการแปรรูป โดยใช้นวัตกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและได้มาตรฐานทั้งในและต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการบริโภค • เพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ • การสำรวจความต้องการสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ตลาดเฉพาะ) • การสร้างตราสินค้า

2) แผนงานพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฐานเศรษฐกิจชีวภาพ (NeEC-Bioeconomy)

(1) **สาระสำคัญ** เน้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมชีวภาพ และพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมชีวภาพเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาทางชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพในการสร้างนวัตกรรม ให้คำแนะนำและสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีร่วมกัน

ระหว่างผู้ประกอบการ สถานศึกษา และหน่วยงานวิจัยของภาครัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโต

(2) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ • การจัดตั้งศูนย์ทดสอบห้องปฏิบัติการหรือเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล • การส่งเสริมการทำเกษตรสมัยใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่ม ผลผลิตภาพ และผลผลิตทางการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> • การสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ • การต่อยอดงานวิจัย เพื่อสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> • การเพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์ และออฟไลน์ • การสร้างความตระหนักของผู้บริโภค • ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ

2. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 5 ปี ปิงปประมาณ (พ.ศ. 2566 - 2570)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงในภูมิภาค”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เกษตรสร้างมูลค่า	การเพิ่มมูลค่าผลผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย มีความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร
ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า โลจิสติกส์	กลุ่มจังหวัดมีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ทรัพยากรบุคคล พร้อมกลไกเครื่องมือ เพื่อการสนับสนุนการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	เป็นการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการท่องเที่ยว และกีฬาของกลุ่มจังหวัด จากฐานทรัพยากรที่มีอยู่ และการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการที่หลากหลาย โดยเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้าน การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดตามความต้องการของตลาด

พันธกิจ

- 1) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมแปรรูป และมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า
- 2) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ และส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- 3) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการ และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- 1) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (จากเดิม ร้อยละ 5 ฐานข้อมูลปี 2562 เท่ากับ ร้อยละ -5.60)
- 2) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (จากเดิม ร้อยละ 3 ฐานข้อมูลปี 2562 เท่ากับ ร้อยละ -55.99)
- 3) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (ฐานข้อมูลปี 2562 เท่ากับ ร้อยละ 3.33)
- 4) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.20 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- 5) ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (ฐานข้อมูลปี 2562 เท่ากับ ร้อยละ 9.70)

ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2 (กลุ่มจังหวัดโขง-ชี-มูล) พ.ศ. 2566 - 2570

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3 จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในด้านการเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว ได้ผลผลิตตามเป้าหมาย และเกิดผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์
- 2) รายได้ภาคการเกษตรที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้มีผลผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าตามความต้องการของผู้บริโภค ผ่านช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐาน บนฐานข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางภาคเกษตร
- 3) รายได้ภาคการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากกิจกรรมการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาของกลุ่มจังหวัด ที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรม ประเพณี ทรัพยากร ที่มีความหลากหลาย และการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกช่วงวัย ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด โดยภาคการค้า และการบริการ ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ ได้รับการพัฒนาเติบโต สอดคล้องตามกิจกรรมภาคการผลิตสาขาที่เกี่ยวข้องภายในกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม และความมั่นคง
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน พ.ศ. 2567

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

“เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล”

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคและระบบบริการภาครัฐ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต
- 2) เพื่อส่งเสริมให้การเกษตรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าการเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Bio Data) และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ
- 3) เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่า หรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ได้จากการเกษตร และการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ
- 4) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ภูมิภาค และต่างประเทศ
- 5) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทุกมิติ

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมือง Smart city โดยดำเนินการให้ครบเกณฑ์ทุกด้านในปี พ.ศ. 2570
- 2) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 3) เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อสร้างเศรษฐกิจชีวภาพในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี
- 4) มูลค่าการค้าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้นบรรลุเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่กำหนด
- 5) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพโดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- 1) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัดไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

วัตถุประสงค์

- 1) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- 3) ระบบสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ
- 4) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 100 (วัดปี 2569)
 - (1.1) ร้อยละ 90 เด็กอายุ 0-5 ปี ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ
 - (1.2) ร้อยละ 85 เด็กอายุ 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัย
 - (1.3) ร้อยละ 70 ของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วย TED4I หรือเครื่องมือมาตรฐานอื่น
- 2) ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานชาติ Onet (แยกรายกลุ่มสาระการเรียนรู้) มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 3) ร้อยละของคุณภาพชีวิตคนจังหวัดอุบลราชธานีทุกกลุ่มวัย ผ่านตามเกณฑ์
- 4) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปลอดภัยได้รับการยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี
- 5) มีชุมชนจัดการขยะเหลือ 0 ชุมชนคาร์บอนต่ำจำนวน 25 ชุมชนต่อปี (อำเภอละ 1 ชุมชน)
- 6) สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี
- 7) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ 5 ต่อปี
- 8) ร้อยละจำนวนเครือข่ายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการพัฒนาฟื้นฟูความรู้ ทักษะการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 60 ต่อปี
- 9) ลดจุดความร้อน (Hotspot) ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลัง

- 10) ประสิทธิภาพของการเฝ้าระวัง ควบคุมป้องกันโรคอุบัติใหม่ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ
คนอุบลราชธานี
- 11) บุคคลไร้สถานะเข้าสู่กระบวนการจัดทำบัตรประจำตัวบุคคลไร้สถานะ (บัตรเลข 0) ร้อยละ 10

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570
1. การสร้างเสริมพลเมือง ให้มีสุขภาพและคุณภาพ ชีวิตที่ดี	- เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 100				วัดปี 2569	
	- เด็กอายุ 0 - 5 ปี ได้รับการตรวจประเมิน พัฒนาการ	90	90	90	90	90
	- เด็กอายุ 0 - 5 ปี มีพัฒนาการสมวัย	85	85	85	85	85
	- ร้อยละของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับ การกระตุ้นพัฒนาการด้วย TEDA4I หรือเครื่องมือมาตรฐานอื่น	75	75	75	75	75
	ร้อยละของคุณภาพชีวิตคนจังหวัดอุบลราชธานี ทุกกลุ่มวัยผ่านตามเกณฑ์					
	บุคคลไร้สถานะเข้าสู่กระบวนการจัดทำบัตร ประจำตัวบุคคลไร้สถานะ (บัตร 0) ร้อยละ 10					
2. การพัฒนาและยกระดับ คุณภาพทางการศึกษา ทุกระดับให้มีคุณภาพ	ร้อยละของผลการทดสอบขั้นพื้นฐานระดับชาติ Onet (แยกรายกลุ่มสาระการเรียนรู้) มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 50 ทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้					

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570
3. ระบบสาธารณสุขปึก พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ ทันสมัยเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ	ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบ สาธารณสุขปึกได้รับการยกระดับ มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี	3	3	3	3	3
	ร้อยละจำนวนเครือข่ายในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการพัฒนา ฟื้นฟูความรู้ ทักษะ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 60 ต่อปี)		60	60	60	60
	ลดจุดความร้อน (Hotspot) ลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับ ค่าเฉลี่ย 3 ปี ย้อนหลัง		20	20	20	20
4. พัฒนาและใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	มีชุมชนจัดการขยะเหลือ 0 ชุมชน คาร์บอนต่ำจำนวน 25 ชุมชนต่อปี (อำเภอละ 3 ชุมชน)	25	25	25	25	25
	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี	1	1	1	1	1
5. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	สถิติต้ออาชญากรรมลดลง ร้อยละ 5 ต่อปี		5	5	55	

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษานักป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- 2) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาพที่ดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) พัฒนาระบบความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณสุขปโภค
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางการศึกษาตลอดชีวิตอย่างเท่าเทียม
- 5) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
- 6) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 7) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต บนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากจากดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- 2) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- 3) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัว และสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) อัตราการขยายตัวมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี 2570
- 2) จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ในปี 2570
- 3) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ในปี 2570
- 4) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน 100,000 ไร่/ปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570
1. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร	อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี 2570	2	2	2	2	2
	เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต บนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม	จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ประมง วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ในปี 2570	2	2	2	2
2. เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรกรม สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกร และเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้	รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ในปี 2570					
3. เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด	จำนวนพื้นที่เกษตรกรกรมได้รับการบริหารจัดการ และฟื้นฟูจำนวน 100,000 ไร่/ปี					

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
- 2) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่
อย่างครบวงจร
- 3) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
- 4) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำ เพื่อการทำ
เกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

วัตถุประสงค์

- 1) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ
มาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน
- 2) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ ทักษะ
ในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 10,000 ราย
- 2) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 200 รายการ
- 3) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่ 600 ล้านบาท

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570
1. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ มาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน	จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ ทักษะในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 10,000 ราย					
	จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวนรวม 200 รายการ	40	40	40	40	40
2. สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่	มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่ จำนวนรวม 600 ล้านบาท	50	100	100	150	200

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพสู่สากล
- 3) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม
- 4) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ เพื่อผลักดันให้อุบลราชธานี เป็น Bio Economy Hub ของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- 2) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล
- 3) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล
- 4) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 3 (ใช้ฐานปี 2565)
- 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 3 (ใช้ฐานปี 2565)
- 3) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570
1. เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 3	1	1.5	2	2.5	3
2. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล	ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เพิ่มขึ้น	1	1.5	2	2.5	3

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- 2) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 4) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

5) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
วัตถุประสงค์

1) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี

2) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนา 2 แห่งต่อปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570
1. เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี เทียบกับปีที่ผ่านมา	2	2	2	2	2
	จำนวนแหล่งท่องเที่ยว หรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา (ต่อปี)	2	2	2	2	2

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวสู่สากล

2) การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ให้เกิด
ความสมดุลและยั่งยืน

3) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการพัฒนาการท่องเที่ยว

4) การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

5) การส่งเสริมการบูรณาการ การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว และสนับสนุนความร่วมมือ
ระหว่างประเทศ

1.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ 1 วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ 3 พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ

แนวทางที่ 4 ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับบริการขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพประชาชน

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ 1 บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
ของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ 2 เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมายแก่ประชาชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน

แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่

แนวทางที่ 2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางที่ 3 อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม

แนวทางที่ 4 สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ 6 ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ 4 จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา
ท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา
ท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ 3 จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 3 พัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

1. วิสัยทัศน์

“เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

2. ยุทธศาสตร์

- 1) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว
- 3) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- 4) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. เป้าประสงค์

- 1) ประชาชนเดินทางสัญจรไป - มาได้สะดวก มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 2) ประชาชนมีน้ำต้นทุนเพื่อการเกษตรกรรม และการอุปโภค - บริโภค
- 3) ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย จากการใช้บริการสถานีขนส่งผู้โดยสาร
- 4) ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย จากการใช้บริการศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP Center)
- 5) ประชาชนพึงพอใจในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี
- 6) ประชาชนได้รับการบริการด้านการสาธารณสุขอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
- 7) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และดูแลบำรุงรักษา
- 8) ประชาชนมีองค์ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและพัฒนารายได้
- 9) ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบสาธารณภัย ได้รับการสงเคราะห์อย่างเหมาะสมและเพียงพอ
- 10) ประชาชนได้รับการบริการด้านการกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมและเพียงพอ
- 11) ประชาชนมีองค์ความรู้และมีส่วนร่วม ด้านการเมือง การปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย
- 12) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ของจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่
- 13) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

4. ตัวชี้วัด

- 1) ประชาชนพึงพอใจต่อการเดินทางสัญจรไป - มา ในเส้นทางคมนาคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 2) ประชาชนพึงพอใจต่อการบริหารจัดการน้ำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 3) ประชาชนพึงพอใจต่อการใช้บริการสถานีขนส่งผู้โดยสาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 4) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP Center)
- 5) ประชาชนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี
- 6) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 7) ประชาชนพึงพอใจต่อการดำเนินงาน อนุรักษ์ ป่าไม้ และดูแลบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดอุบลราชธานี
- 8) ประชาชนพึงพอใจต่อการสร้างงานสร้างอาชีพ และพัฒนารายได้ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 9) ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบสาธารณภัย พึงพอใจต่อการให้การสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 10) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 11) ประชาชนพึงพอใจต่อการสร้างองค์ความรู้และการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 12) ประชาชนพึงพอใจต่อการอนุรักษ์ ป่าไม้ และเผยแพร่ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 13) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีจัดการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

5. ค่าเป้าหมาย

- 1) ประชาชนพึงพอใจต่อการเดินทางสัญจรไป - มา ในเส้นทางคมนาคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*
- 2) ประชาชนพึงพอใจต่อการบริหารจัดการน้ำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*
- 3) ประชาชนพึงพอใจต่อการใช้บริการสถานีขนส่งผู้โดยสาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80*
- 4) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP Center) *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80*
- 5) ประชาชนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*

- 6) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80*
 - 7) ประชาชนพึงพอใจต่อการดำเนินงาน อนุรักษ์ ป่าไม้ และดูแลบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*
 - 8) ประชาชนพึงพอใจต่อการสร้างงานสร้างอาชีพ และพัฒนารายได้ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*
 - 9) ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบสาธารณภัย พึงพอใจต่อการให้การสงเคราะห์ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*
 - 10) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการกีฬาและนันทนาการ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*
 - 11) ประชาชนพึงพอใจต่อการสร้างองค์ความรู้และการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75*
 - 12) ประชาชนพึงพอใจต่อการอนุรักษ์ ป่าไม้ และเผยแพร่ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80*
 - 13) องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน *ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80*
6. กลยุทธ์
- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 - (1) พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่ง
 - (2) บริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - 2) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว
 - (1) พัฒนาและส่งเสริมการพาณิชย์กรรม
 - (2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
 - (1) พัฒนาและส่งเสริมการสาธารณสุข
 - (2) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (3) พัฒนาองค์ความรู้ และทักษะของประชาชน
 - (4) พัฒนาและส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
 - (5) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ
 - (6) ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - (7) อนุรักษ์ป่าไม้และเผยแพร่ ศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - (1) พัฒนาคุณภาพผู้เรียน
 - (2) พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา
 - (3) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของหน่วยงานในภาคเอกชน Positioning คือ การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์สินค้าให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายมองว่าสินค้านี้เป็นอย่างไร อยู่ระดับใด สินค้ามีไว้เพื่อใคร เพื่อกลุ่มเป้าหมายใด และสินค้าของเราอยู่ระดับใด เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งในตลาด ในส่วนขององค์กรภาครัฐตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) หมายถึง ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริงที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางยุทธศาสตร์ด้วยการกำหนดรูปแบบ วิธีการ จุดเน้น ในการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบข้อกฎหมาย และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในระดับต่างๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (Upper tier) มีหลักความรับผิดชอบ ในภารกิจที่เป็นภาพรวมครอบคลุมทั้งจังหวัด ภารกิจที่ระดับล่างทำไม่ได้ และประสานสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับล่าง (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล) ให้เกิดการบูรณาการทั้งในเชิงพื้นที่และหน้าที่ เพื่อการจัดบริการสาธารณะให้ตรงต่อความต้องการของประชาชน อันจะนำมาซึ่งการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน โดย

- 1) อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามระเบียบ ข้อกฎหมาย ดังนี้
 - (1) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 45
 - (2) กฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
 - (3) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 17
 - (4) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2546
- 2) มีระเบียบ ข้อกฎหมาย หนังสือสั่งการ รongรับการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดังกล่าว
- 3) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่างๆ ดังนี้
 - (1) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)
 - (2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
 - (3) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)
 - (4) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)
 - (5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)
 - (6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2
 - (7) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)
 - (8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี
 - (9) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
 - (10) นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)

การบูรณาการ (Integration) ขององค์กรปกครองท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการวางแผนและการดำเนินงานร่วมกันภายใต้อำนาจหน้าที่และทรัพยากรของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ วัสดุ เครื่องไม้เครื่องมือ เครื่องจักรกล ที่ดิน อาคาร หรือสิ่งก่อสร้าง ฯลฯ โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งมีข้อกฎหมายหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นสามารถดำเนินการได้เอง

3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงาน หรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

ข้อ 2 ในการดำเนินการตาม ตามข้อ 1 ควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด เพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

6) ให้บริการด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

2. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0808.2/ว 1735 ลงวันที่ 6 กันยายน 2548

โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีแนวนโยบายที่จะส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการบริหารจัดการ การให้บริการสาธารณะและการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน รวมทั้งช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วทั่วถึง ครอบคลุมตามภารกิจอำนาจหน้าที่ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงกัน รวมตัวกันจัดเป็นกลุ่ม (Zoning) โดยความสมัครใจ ยึดหลักความร่วมมือร่วมใจเพื่อประสานแนวทางการให้ความช่วยเหลือประชาชน และสนธิเครื่องมือเครื่องใช้ในการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนร่วมกัน

3. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.4/ว 4524 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2549

กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งประสานรูปแบบสำหรับการจัดบริการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่

1) การจัดบริการสาธารณะร่วมกันภายใต้ระเบียบกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติอยู่โดยไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ทันที โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นแต่ละแห่ง

2) การจัดบริการสาธารณะร่วมกันในลักษณะสหการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารจัดการภารกิจได้อย่างอิสระ

4. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การทำความตกลงร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2558

ข้อ 2 การทำความตกลงร่วมมือกันในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่สองแห่งขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเดียวกันหรืออาจข้ามเขตจังหวัดได้ หากเป็นพื้นที่ติดต่อกัน และประชาชนในพื้นที่นั้นได้รับประโยชน์จากการจัดทำบริการสาธารณะนั้นโดยตรง เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1) เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเป็นภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) เป็นภารกิจหรือโครงการที่เกินกว่าศักยภาพหรือไม่คุ้มค่าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง หรือเป็นภารกิจหรือโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกันเพื่อเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดทำบันทึกข้อตกลงตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน โดยจัดทำบันทึกข้อตกลงเป็นหนังสือ และนำเสนอสภาท้องถิ่นของแต่ละแห่งพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยปฏิบัติตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ให้รายงานและจัดส่งสำเนาบันทึกข้อตกลงให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ข้อ 3 บันทึกข้อตกลงร่วมมือกันอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- 1) รายชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณะ
- 2) วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน
- 3) ระยะเวลาการดำเนินงาน (ถ้ามี)
- 4) แผนการดำเนินงานและการบริหารการใช้จ่ายตามโครงการ
- 5) งบประมาณ
- 6) ขอบเขตความรับผิดชอบและกิจกรรมของการจัดบริการสาธารณะ

ดังนั้น นอกจากการดำเนินงานปกติ ที่แผนงานโครงการมาจากปัญหาความเดือดร้อนหรือความต้องการของประชาชน ผ่านกระบวนการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการประชาคมท้องถิ่นแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จะต้องเน้นการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะกับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดบริการสาธารณะร่วมกันบริการประชาชน ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชน ดังนี้

1) ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง จากการจัดบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประหยัดงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการประหยัดงบประมาณของประเทศชาติในภาพองค์รวม

2) ลดความซ้ำซ้อนในการทำงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) เครือข่าย (Network) ในการพัฒนาหรือการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (Upper tier) มีหลักความรับผิดชอบในภารกิจที่เป็นภาพรวมครอบคลุมทั้งจังหวัด ควรจะต้องเน้นการบูรณาการความร่วมมือ (Integration) เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวิสัยทัศน์ “เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

8. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (1)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 1) พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่ง	กลยุทธ์ : 2) บริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	<p>หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตอย่างยั่งยืน</p> <p>หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน</p>	<p>หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง</p> <p>หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตอย่างยั่งยืน</p>
3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	<p>เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน</p> <p>เป้าประสงค์ 9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ</p>	<p>เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน</p> <p>เป้าประสงค์ 6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ</p>
4) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)	-	1) กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น
5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)	4) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค	2) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ เพื่อรองรับการพัฒนา

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (2)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 1) พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่ง	กลยุทธ์ : 2) บริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2	2) เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน 3) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา	1) การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า 5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
7) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน พ.ศ.2567	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	2) การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง 3) การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ
8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
9) นโยบายนายก อบจ.อบ. (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)	7) นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	3) นโยบายด้านการเกษตร 7) นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
10) แนวทางการพัฒนา	- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	- การบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
11) ประเด็นการพัฒนา (จากการประชาคม ท้องถิ่น)	- ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน เพื่อการสัญจรขนส่งสินค้า เพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการ ของประชาชนในพื้นที่ - ติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างถนนในเขตชุมชนหนาแน่น และ จุดอันตราย เพื่อลดอุบัติเหตุเพิ่มความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน - ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดอุบลราชธานี	- พัฒนาแหล่งน้ำของชุมชน ชุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ การเจาะบ่อบาดาล เพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค ตลอดจนการป้องกันและ แก้ไขปัญหาหน้าท่วมและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 2 การส่งเสริมพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว (1)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 1) พัฒนาและส่งเสริมการพาณิชย์กรรม	กลยุทธ์ : 2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน เป้าประสงค์ 8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชาชนมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ	เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน เป้าประสงค์ 8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ที่จะสร้างงาน
4) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)	4) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คนเทคโนโลยีการศึกษา อี - มาร์เก็ตเพลส (e - Marketplace) อี - คอมเมอร์ซ (e - Commerce)	5) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น
5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)	3) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน 4) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค	5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2	2) เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน	3) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 2 การส่งเสริมพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว (2)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 1) พัฒนาและส่งเสริมการพาณิชย์กรรม	กลยุทธ์ : 2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
7) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน พ.ศ. 2567	4) การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน	5) การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	4) การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และ การท่องเที่ยว	4) การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และท่องเที่ยว 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9) นโยบายนายก อบจ.อบ. (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)	2) นโยบายด้านเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและกีฬา	2) นโยบายด้านเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา
10) แนวทางการพัฒนา	- การส่งเสริมการพาณิชย์กรรม	- การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
11) ประเด็นการพัฒนา (จากการประชาคม ท้องถิ่น)	- ส่งเสริมตลาดกลางสินค้าเกษตร เพื่อเป็นแหล่งกระจายสินค้า การเกษตรตามฤดูกาล	- ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (1)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 1) พัฒนาและส่งเสริมการสาธารณสุข	กลยุทธ์ : 2) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง	หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
3) เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย เป้าประสงค์ 3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค เป้าประสงค์ 3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า	เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พืชม พืช และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน เป้าประสงค์ 15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจัดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
4) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)	2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น	1) กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น
5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)	6) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐาน และแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	1) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง	5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
7) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน พ.ศ. 2567	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย 2) การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง 3) การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ
8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	2) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9) นโยบายนายก อบจ.อบ. (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)	4) นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสาธารณสุข	5) นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (2)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 1) พัฒนาและส่งเสริมการสาธารณสุข	กลยุทธ์ : 2) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10) แนวทางการพัฒนา	- การพัฒนาและส่งเสริมการสาธารณสุข	- การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
11) ประเด็นการพัฒนา (จากการประชาคมท้องถิ่น)	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการจัดหารถฉุกเฉิน (1669) พร้อมอุปกรณ์บริการประชาชน 24 ชั่วโมง ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด - สนับสนุนการจัดระบบเฝ้าระวังโรคติดต่อร้ายแรง โรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ - สนับสนุนการป้องกันและรักษาผู้ป่วยทางไกล ผ่านระบบเทคโนโลยีทางการแพทย์ (หมอมือถือ) - ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและงานวิจัย การเฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมโรคในชุมชน - สนับสนุน การป้องกัน การบำบัดและฟื้นฟู ผู้ติดยาเสพติด กลุ่มเสี่ยง - สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย - สนับสนุนและจัดให้มีสุขภาพ ลานสุขภาพ ในสถานบริการสาธารณสุข หรือในท้องถิ่น ชุมชน เพื่อการสร้างสุขภาพอนามัยที่ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมสนับสนุนการประหยัดพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทนพลังงานทางเลือก สร้างพลังงานทดแทนจากน้ำ ลม และแสงอาทิตย์เพื่อการเกษตร และเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร - สนับสนุนให้ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน การรักษาคุณภาพน้ำ จัดให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยรวมทั้งสิ่งปฏิกูล การบำบัดน้ำเสียและมลพิษให้กับชุมชน - ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรเครือข่ายชุมชน โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ร่วมปลูกป่า อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติคืนความสมบูรณ์ให้กับผืนป่า เพื่อลดภาวะโลกร้อน - สร้างจิตสำนึกให้แก่เยาวชน ชุมชน ในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการร่วมมือกับทุกภาคส่วนจัดกิจกรรม ปลูกป่าลดภาวะ โลกร้อนในโอกาสต่างๆ - ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างองค์ความรู้สำหรับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (3)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 3) พัฒนาองค์ความรู้ และทักษะของประชาชน	กลยุทธ์ : 4) พัฒนาและส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และ ตอบโจทย์ประชาชน	หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครอง ทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม เป้าประสงค์ 4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ เป้าประสงค์ 10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (4)

<p>4) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)</p>	<p>1) กลุ่มอาหารเกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น</p> <p>2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพเทคโนโลยีการแพทย์ สปา ฯลฯ</p> <p>3) กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ ฯลฯ</p> <p>4) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์ โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ ฯลฯ</p> <p>5) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบธุรกิจ ไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ ฯลฯ</p>	<p>2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพและเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยี การแพทย์ สปา เป็นต้น</p>
<p>5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)</p>	<p>1) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ</p> <p>3) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน</p> <p>6) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐาน และแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p>	<p>6) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐาน และแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p>

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (5)

6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	1) การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า 2) เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน 3) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา 4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม และความมั่นคง 5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง
7) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน พ.ศ. 2567	2) การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง 3) การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ 4) การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน 5) การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	2) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต 4) การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	2) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
9) นโยบายนายก อบจ.อบ. (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)	2) นโยบายด้านเศรษฐกิจการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและกีฬา 3) นโยบายด้านการเกษตร	4) นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสาธารณสุข
10) แนวทางการพัฒนา	- การพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร - พัฒนางองค์ความรู้ และทักษะของประชาชน	4) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (6)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 3) พัฒนาการองค์ความรู้ และทักษะของประชาชน	กลยุทธ์ : 4) พัฒนาและส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
11) ประเด็นการพัฒนา (จากการประชาคมท้องถิ่น)	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ที่ใช้ในการเกษตร ตลอดจนอุปกรณ์ในการผลิตที่จำเป็นต่างๆ - สนับสนุนการจัดฝึกอบรมให้ประชาชนมีองค์ความรู้และทักษะเพื่อสร้างอาชีพและรายได้ - ส่งเสริมสนับสนุนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร - ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูป ข้าว ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสู่ตลาดโลก - สนับสนุนการจัดการเครื่องจักรกล และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มปริมาณและมูลค่าสินค้าการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนส่งเสริมการดูแลและจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ คนพิการ กลุ่มผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ด้อยโอกาส เด็ก และสตรี - การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (7)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 5) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ	กลยุทธ์ : 6) ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วม ของประชาชน
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพ มูลค่าสูง	หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และ ตอบโจทย์ประชาชน
3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริม สวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย เป้าประสงค์ 3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อ ให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านการป้องกันและการรักษาโรค และ สนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573	เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ เป้าประสงค์ 10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลด ความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงการจัด กฎหมาย นโยบาย และ แนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้ เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม เป้าประสงค์ 16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่าง ประเทศ
4) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)	2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพเทคโนโลยีการแพทย์ สปา ฯลฯ	-
5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)	-	-
6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	3) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา	4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาค ทางสังคม และความมั่นคง
7) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (8)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง	
	กลยุทธ์ : 5) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ	กลยุทธ์ : 6) ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วม ของประชาชน
8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	2) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	7) การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
9) นโยบายนายก อบจ.อบ. (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)	2) นโยบายด้านเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรม การท่องเที่ยวและกีฬา	1) นโยบายการบริหาร การเมือง การปกครอง
10) แนวทางการพัฒนา	- การพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา	- การบูรณาการความร่วมมือในการจัดบริการสาธารณะร่วมกัน - การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน
11) ประเด็นการพัฒนา (จากการประชาคม ท้องถิ่น)	- สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา ให้ประชาชนออกกำลังกาย - สนับสนุนและส่งเสริมความเป็นเลิศทางการกีฬา สร้างนักกีฬา ให้กับจังหวัดอุบลราชธานี - สนับสนุนส่งเสริม การอนุรักษ์และพัฒนา การกีฬาพื้นบ้านและ กีฬาสากล เพื่อการท่องเที่ยว	- ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญการ ในการก่อสร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดอุบลฯ - การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ อบจ.อบ.

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (9)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
	กลยุทธ์ : 7) อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ 11.4 สร้างความพยายามที่จะปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติของโลก
4) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)	5) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบธุรกิจ ไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น
5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)	5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	3) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
7) ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของ อบท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	4) การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว 6) การบริหารจัดการ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
8) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	5) การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต (10)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
9) นโยบายนายก อบจ.อบ. (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)	<p style="text-align: center;">กลยุทธ์ : 7) อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>2) นโยบายด้านเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและกีฬา 6) นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p>
10) แนวทางการพัฒนา	- การอนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
11) ประเด็นการพัฒนา (จากการประชาคม ท้องถิ่น)	<ul style="list-style-type: none"> - บำรุงรักษา สืบสาน ศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น - ส่งเสริมการเรียนรู้และปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนสามารถนำมาใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต - ส่งเสริมสนับสนุนจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อรวบรวมเป็นแหล่งเรียนรู้และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน สำหรับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เผยแพร่ และสืบทอดสิ่งดีงาม - ส่งเสริมการจัดกิจกรรมในโอกาสวันสำคัญของชาติ วันสำคัญทางศาสนาของแต่ละศาสนา

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 4 การพัฒนาการศึกษา (1)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง กลยุทธ์ : 1) พัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา 3) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
3) เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม เป้าประสงค์ 4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนายั่งยืน รวมไปถึงการศึกษา สำหรับการพัฒนายั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 4 การพัฒนาการศึกษา (2)

ประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ นโยบาย นายก อบจ.อบ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง กลยุทธ์ : 1) พัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา 3) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)	3) กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น 4) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี - มาร์เก็ตเพลส อี - คอมเมิร์ซ เป็นต้น
5) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 - 2570)	-
6) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง
7) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
8) ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของ อบท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	2) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
9) นโยบายนายก อบจ.อบ. (นายกานต์ กัลป์ตินันท์)	6) นโยบายด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
10) ประเด็นการพัฒนา (จากการประชาคม ท้องถิ่น)	- พัฒนาบุคลากร พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนพัฒนาอาคารสถานที่ พัฒนาภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้แก่โรงเรียนในสังกัด อบจ. อบ.
11) แนวทางการพัฒนา	- การบริหารจัดการการศึกษาโรงเรียนในสังกัด อบจ. อบ.

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของอปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อบจ.อบ.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
1	2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	1) หมายความว่า 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	1) เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1) พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่ง	1) อุตสาหกรรมและการโยธา 2) บริหารงานทั่วไป	1) กองช่าง 2) กองทรัพยากรฯ
2	2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	1) หมายความว่า 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	1) เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	2) บริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	1) การเกษตร	1) กองทรัพยากรฯ
3	2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	1) หมายความว่า 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 2) หมายความว่า 5 ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	1) เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน	4) การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน	4) การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	2) การส่งเสริมการพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	1) พัฒนาและส่งเสริมการพาณิชย์กรรม	1) การพาณิชย์	1) กองกิจการพาณิชย์

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของอปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อบจ.อบ.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
4	2) ด้านการสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน	1) หมายความว่า 2 ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	1) เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโต ทางเศรษฐกิจต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน	4) การพัฒนา ศูนย์กลางการค้า การลงทุน	4) การวางแผน การส่งเสริม การลงทุน พาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	2) การส่งเสริม การพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	2) พัฒนาและ ส่งเสริมการท่องเที่ยว	1) การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	1) สำนักปลัดฯ
5	4) ด้านการสร้าง โอกาสและ ความเสมอภาค ทางสังคม	1) หมายความว่า 4 ไทยเป็นศูนย์กลาง ทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง	2) เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่า คนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัย	1) การพัฒนาเมือง นำอยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริม คุณภาพชีวิต	3) การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	1) พัฒนาและส่งเสริม การสาธารณสุข	1) สาธารณสุข	1) กองสาธารณสุข
6	5) การสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	1) หมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ 2) หมายความว่า 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	1) เป้าหมายที่ 15 ไทยปกป้อง ฟื้นฟู และ สนับสนุนการใช้ระบบนิเวศ บนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน	1) การพัฒนาเมือง นำอยู่ทันสมัย	5) การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3) การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	2) บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	1) เคหะและชุมชน 2) การเกษตร	1) กองทรัพยากรฯ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของอปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อบจ.อบ.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
7	3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	1) หมายความว่า 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต้อบใจทอญ การพัฒนาแห่งอนาคต 2) หมายความว่า 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและต้อบใจทอญประชาชน	1) เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม	1) การพัฒนาเมือง น้าออยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3) การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	3) พัฒนาคัดความรู้ และทักษะของประชาชน	1) การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ 2) การเกษตร	1) สำนักการศึกษา 2) กองสวัสดิการสังคม
8	4) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	1) หมายความว่า 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	1) เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ	1) การพัฒนาเมือง น้าออยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3) การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	4) พัฒนาและส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	1) การรักษาความสงบภายใน 2) สร้างความเข้มแข็งของชุมชน 3) สังคมสงเคราะห์	1) สำนักปลัด 2) กองสวัสดิการสังคม
9	3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	1) หมายความว่า 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง	1) เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย	1) การพัฒนาเมือง น้าออยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3) การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	5) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ	1) การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	1) สำนักการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของอปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อบจ.อบ.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
10	4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	1) หมายความว่า 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบเจตน์ของประชาชน	1) เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3) การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	6) ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมของประชาชน	1) บริหารงานทั่วไป	1) สำนักปลัดฯ 2) สำนักงานเลขาฯ 3) กองคลัง
11	2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	1) หมายความว่า 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	1) เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันที่ยั่งยืน	5) การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล	6) การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3) การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	7) อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	1) การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ 2) เศรษฐกิจชุมชน 3) อุตสาหกรรมและการโยธา	1) สำนักการศึกษา 2) กองช่าง
12	3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	1) หมายความว่า 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบเจตน์การพัฒนาแห่งอนาคต	2) เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม	1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	4) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	1) พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	1) การศึกษา	1) สำนักการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อบจ.อบ.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
13	3) การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	1) หมายความว่า 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	1) เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่า ทุกคนมีการศึกษา ที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม และเท่าเทียม	1) การพัฒนาเมือง นำอยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริม คุณภาพชีวิต	4) การพัฒนา คุณภาพการศึกษา	2) พัฒนา กระบวนการ บริหารและ การจัดการ	1) การศึกษา 2) การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ 3) อุตสาหกรรม และการโยธา	1) สำนักการศึกษาฯ
14	3) การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	1) หมายความว่า 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต	1) เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่า ทุกคนมีการศึกษา ที่มีคุณภาพอย่าง ครอบคลุมและเท่าเทียม	1) การพัฒนาเมือง นำอยู่ทันสมัย	1) การส่งเสริม คุณภาพชีวิต	4) การพัฒนา คุณภาพการศึกษา	3) พัฒนา กระบวนการ จัดการเรียน การสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	1) การศึกษา	1) สำนักการศึกษาฯ
	5	10	8	3	4	4	14	11	9